

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת תצוה

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

שמח כל השנה

מכל מועד ומועד שנתן הקב"ה לעם ישראל נשפע שפע מיוחד מן השמים למשך כל השנה - כל מועד והשפע המיוחד לו. לדוגמא: מראש השנה נשפעת מן השמים יראת שמים גדולה למשך כל השנה, ומיום הכפורים נשפע מן השמים כח התשובה למשך כל השנה, וכיו"ב בשאר המועדים הקדושים. והשפע המיוחד אשר נשפע מן השמים בחג פורים הוא מידת השמחה, וככל שאדם שמח שמחה גדולה יותר בחג פורים, כך ימשך לו שפע של שמחה בחייו בכלל, ובעבודת ה' בפרט, למשך כל השנה.

וזהו שאמרו חז"ל (מגילה ה, א) שרבי יהודה הנשיא נטע נטיעה בחג פורים, וביארו שם שהכוונה לנטיעה של שמחה. והרמז שבזה הוא, שביום פורים יש סיוע מיוחד מן השמים לכל אחד ואחד מעם ישראל לנטוע בעומק ליבו את מידת השמחה ("נטיעה של שמחה") באופן שתלווה אותו במשך כל השנה, עד חג פורים של השנה הבאה. ובלשון קודשו של ה"שפת אמת" (פורים תרמ"ו) - "שרמזו בזה כי בפורים יכולין ליטע נטיעת שמחה בלב האדם לשמוח בעבודת הבורא יתברך".

ויש לקשר לכך גם את מאמר חז"ל (ביצה טו, ב): "הרוצה שיתקיימו נכסיו יטע בהן אדר". וביאור הרמז שבזה: בכדי שנכסיו של האדם - הן נכסיו הגשמיים והן נכסיו הרוחניים - יתקיימו, ולא רק יתקיימו אלא גם יתברכו, צריך שתשרה בהם ברכתו של הקב"ה. וכדי לזכות בברכתו של הקב"ה צריך להכין כלי לברכה, בבחינת "כלי מחזיק ברכה". והכלי שבו הקב"ה נותן בו את הברכה שלו הוא מידת השמחה. וזוהי כוונת חז"ל באומרים: "הרוצה שיתקיימו נכסיו יטע בהן אדר", לרמוז שמי שיטע בקרבו את מידתו של חג פורים שחל בחודש אדר - דהיינו את מידת השמחה - יזכה שברכת ה' תשרה בכל מעשיו, הן הגשמיים והן הרוחניים, וממילא הם יתקיימו ואף יתברכו.

על כן צריך כל אדם ביום פורים לפנות מדעתו את כל הדברים שעשויים להעיב על שמחתו ולהחליש אותה - בין אם מדובר בדברים גשמיים ובין אם מדובר בדברים רוחניים ולהיות בשמחה גדולה ועצומה בלי גבול ממש במשך כל העשרים וארבע שעות של חג פורים. וכגודל השמחה שישמח האדם במשך היממה של חג פורים, כך גם תהיה גודל השמחה שלו במשך כל השנה כולה עד חג פורים הבא. וכאשר יזכה להיות בשמחה גדולה, ממילא גם תשרה בביתו השכינה הקדושה, שהרי מבואר בזוהר הק' (פר' וישב קפ, ב) "דשכינתא לא שריא באתר עציבו אלא באתר דאית ביה חדוה" - השכינה אינה שורה במקום שיש בו עצב אלא במקום שיש בו שמחה. וכאשר השכינה שורה בבית, ממילא מתווסף השלום בין בני הבית, וכן מתמלא הבית ברכה הן בגשמיות והן ברוחניות.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

מה עושים בפורים?

השי"ת נוהג איתך במידה במידה בה אתה נוהג, כשאדם שומע שרוצים לעשות מצוה של צדקה, מיד היצר הרע אומר לו כתוב בגמרא שיש דיני קדימה בצדקה, קודם כל עניים שהם קרובי משפחה שלך, אחר כך עניי עירך ואח"כ עניי עיר אחרת, פתאום הוא נהיה תלמיד חכם, והוא מתחיל להזכיר את כל הגמרות שלמדת פעם. יש ליה"ר כל מיני שיטות למנוע את האדם מלתת צדקה, כמו שיש כאלה שפותחים כולל בפורים, הם מתפללים בנץ קוראים את המגילה וסוגרים עליהם את החדר עד הלילה, הם אומרים שבגלל שביום זה מעט מאד לומדים תורה, לכן הם סוגרים את הדלת כדי שלא יפריעו להם, אבל האמת שהם מפחדים שיבואו עניים ויבקשו כסף, לכן הם סוגרים את הדלת עד שייצא פורים. אבל הקב"ה לא אוהב את המצוות האלה, הוא אוהב שבפורים אדם שם את הגמרא בספריה, וגם את התהלים, וכל היום הוא עוסק במצוות, נותן ומעניק לכל אחד, כל הפושט נותנים לו, אל תבדוק, תן לו, אם לא היה הנס של פורים היינו כולנו ח"ו מתחת לאדמה. אדם שח"ו הבית שלו עמד להתהפך וברגע האחרון ניצל, האם יכאב לו להוציא מאה או מאתים שקלים, אסור שהיד תהיה סגורה, "פתוח תפתח את ידך", כשאתה פותח למטה פותחים לך למעלה, הרבה דברים ראינו בעיניים הברשיות שלנו כמה ניסים נעשים לאותם אנשים שעומדים לאברכים בשעת דוחקם. כי המילה "ונתנו" נקראת בין מימין ובין משמאל, והרמז שמה שאתה נותן חוזר לך בחזרה.

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
18:56	18:15	17:23	ירושלים
18:52	18:12	17:20	תל אביב
18:53	18:13	17:21	חיפה
18:54	18:14	17:23	באר שבע

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי החכמי ישראל

סיפור לחג פורים

לפנים בישראל היו נוהגים בחודש אדר למנות ליום פורים "רב" מיוחד, וכן "שופטים" ו"שוטרים" ו"מנהיגים". ויהי בימי הרב הקדוש ר' צבי מזידיטשוב עשו להם בני הקהל של זידיטשוב בפורים ל"שר מדינה", המחוקק חוקים ומשפטים - את בן אחיו של ר' צבי הרב ר' קופיל, והוא השר בחר לו יועצים משיבי טעם מחסידים יראי ה' וחושבי שמו, והם נהגו בו כבוד מלכות.

ויבא רבי קופיל לבית דודו הרה"ק ר' צבי לבוש במלבוש "שר המדינה" הוא ויועציו שהיו כולם כמובן שתויי יין. דודו הקדוש נהג גם הוא בו כבוד מלכות, והפציר בו כי יצא "דבר מלכות" מלפניו לבטל את גזירת מס הנרות ומס הבשר שנגזרה באותה שנה. ויאות לו "השר" לדבר זה. ויוסיף עוד הרב לבקש מבן אחיו כי יבטל את הפקודה לקחת צעירים יהודים לצבא ולא הבה להסכים לו. וידבר אליו דודו הרב קשות ורכות ויפציר בו בכל לשון של בקשה שיסכים לכך, והוא לא רצה בשום אופן. ערלה אוזנו משמוע, ולא הועילו כל הבקשות וההפצרות. הלכו אליו החסידים ודברו איתו גם הם קשות ורכות, והוא באחת: לא ולא. וילך דודו הקדוש ממנו בחורי אף, ולא אבה להביט אל פניו כל יום הפורים, למחרתו יצא יינו מאיתו ונתפקח, וישאלהו כל החסידים:

מה זה היה לך אתמול, אשר ביזת דברי קדוש רבינו?

וישבע: חי ה' שאינני זוכר מכל הנעשה עימדי יום אתמול. וכל אשר סיפרו לו היה בעיניו כדבר חדש, ולא האמין בנפשו כי כך אירע לו אתמול.

ובאותה שנה נתבטלו על ידי הממשלה מס הנרות ומס הבשר, ואולם גזירת הגיוס לצבא לא נתבטלה, וירא כל העם כי מה' יצא הדבר.

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת רבנו הגאון החיד"א שליט"א

כי בשמחה תצאון

הנה כשנשאלה אסתר המלכה במשתה היין (אסתר ה' ו') 'מה שאלתך וינתן לך' השיבה אסתר 'יבוא המלך... ומחר אעשה כדבר מלך', ולכאורה יפלא מדוע דחתה למחר ולא התחננה מיד על נפשה, אחר שאמר לה מה שאלתך ותינתן לך, ועוד יש לבאר על מה סמכה בדעתה שלמחר יהא בידה לפעול יותר מאשר תוכל לעשות בו ביום?

וביארו חז"ל הק', כי בעת ההיא היה המן שמח, כמו שאמר הכתוב שם 'ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב', וידעה אסתר המלכה שבעת 'שמחה' כזאת לא תוכל להפילו ולנצחו כי לא יאונה כל רע לאיש השרוי במידת השמחה, ועל כן התחכמה והזמינה אותו לבוא למחר, אחר ששמחתו תפוג מעט ואז תצליח להפילו בנקל.

ולימוד גדול הוא לאחינו בני ישראל היקרים והאהובים, שאם לאותו רשע הועילה מידת השמחה שלא יוכלו להזיק לו כל שכן שתועיל מידה זו לבני ישראל עם קודש לבטל מעל כל יהודי את כל הצרות והייסורים, וכמו שאמרו חז"ל הק' לרמוז על הפסוק בנביא ישעיה "כי בשמחה תצאו" שע"י השמחה אפשר להינצל מכל הצרות ולצאת מאפילה לאור גדול.

וכן פירש התפארת שלמה (רמזי פורים ד"ה ותשלח) על הפסוק "ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קיבל" וצריך ביאור וכי מחוסר בגדים היה מרדכי שחשבה אסתר שצריך לשלוח לו בגדים? הרי ראתה שבכוונה תחילה התלבש בשק ואפר מה שלא עשה מעולם, ואם כן לא היה לה כי אם לשאול אותו מדוע ולמה לבשת שק ואפר, ולא לשלוח בגדים? ומבאר התפארת שלמה שאסתר הבינה מיד שמרדכי שמע איזה בשורה קשה ומרה ולכן קיבל על עצמו להתענות ולצום כדי לקרוע גזר דינו, אלא שהיא היתה סבורה שלא זו הדרך כי גם בעת צרה וצוקה יש להתחזק במידת השמחה, ורק ע"י השמחה אפשר לצאת מכל המיצרים, ומרדכי לא קיבל את דבריה וסבר שבעת כזאת צריך להתפלל אל ה' בשברון לב ומתוך מרירות. אמנם ה' הכריע שהצדק עם אסתר המלכה וכך סיבבה ההשגחה שיבוא מרדכי לידי מידת השמחה ע"י שהמן ילביש אותו בגדי מלכות ויכריז לפניו "ככה יעשה..." ועי"ז נחלשה המרירות ובא לידי שמחה ובזה קרבה הישועה כהרף עין ללמדנו שרק ע"י השמחה אפשר להינצל מהכל.

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

לידה קלה בזכות היין

לפני כ- 25 שנה זכיתי להיות בסעודת פורים עם הרב זיע"א.

הייתי בחודש תשיעי להריון.

לקראת סוף הסעודה, הרב שלח לי בקבוק תירוש קטן שהגיע באחד ממשלוחי המנות, וברך אותי בלידה קלה בע"ה.

לאחר ארבעה ימים, התחילו צירים. הזמנו אמבולנס, וירדתי מהבית לאמבולנס עם צירים די משמעותיים. רגע לפני שנסענו, נזכרתי ששכחתי את היין מהרב בבית....

אמרתי לנהג שלא יצא לדרך, כי בלי הבקבוק מהרב... אני לא נוסעת. בעלי עלה חזרה לדירה והביא את היין. כשהגעתי לחדר לידה שתיתי מהבקבוק מעט, הלידה התקדמה במהירות וילדתי בקלות בשעה טובה.

לאחר יומיים, ערב שבת קודש. כשיצאתי מבית החולים עם הבת היקרה שנולדה לי, בעלי פגש אברך מהכולל, שהיה נראה לא כל כך שמח. הוא סיפר לבעלי שאשתו כבר יומיים בחדר לידה והלידה לא מתקדמת. הרופאים שוקלים לנתח. העברנו לאברך את היין מהרב שנשאר לנו. אשתו כבר הייתה בצום לפני ניתוח והיה אסור לה לשתות ממש. היא הרטיבה טיפה את השפתיים ביין.

במוצ"ש התבשרנו שבאופן בלתי צפוי התפתחה לידה רגילה והיא ילדה בת בשעה טובה ומוצלחת. האברך סיפר שהיין עבר בחדרי הלידה בסורוקה במהלך השבת ועוד נשים זכו ללידות קלות ומהירות!

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

מעניני מצוות מתנות לאביונים

- מצוה גדולה על כל אדם, ביום חג הפורים, לתת לפחות שתי מתנות לאביונים. מצד ההלכה מותר לתת גם רק מתנה מועטת, יש אומרים אפילו פרוטה אחת, כך דעת רבינו עובדיה יוסף, ואילו דעת מרן הבן איש חי שצריכים לתת לכל עני לכל הפחות שווי של לחם, שש כזיתים, שזה כמו שש פרוסות לחם פרוס. אולם העלה רבינו יורם מיכאל אברג'ל, שאף על פי שמעיקר ההלכה שיעור מתנות לאביונים הוא מועט, מכל מקום, מצוה להרבות בנתינה לאביונים הגונים, לתת להם בריווח ושמחה, כי כך היא התקנה שיהיה לאביונים בכדי שמחת החג.
- הגבאים שאספו כסף עבור מתנות לאביונים, צריכים לחלק אותו לאביונים, והם לא רשאים לתת אותו לשום מטרה אחרת, כגון בניית בית הכנסת וכדו', כי זה מיועד עבור האביונים. האביון שקיבל כסף של "מתנות לאביונים", מותר לו לקנות בו כל מה שירצה, והוא לא צריך לקנות בו דווקא את צרכי סעודת הפורים. אולם אם אין לו במה לעשות סעודת פורים, סעודת פורים קודמת לכל ההוצאות, כי זו עיקר מצות מתנות לאביונים. ורק כאשר יש לו כדי סעודה, יוכל כאמור לעשות בכסף שקיבל מה שירצה.
- מתנות לאביונים לא חייב שיהיו דווקא בכסף, אפשר לצאת ידי חובת מתנות לאביונים גם במאכלים, ויכול אדם לשלוח לחברו משלוח מנות, ויש בו כמה מיני מאכלים, ואם מקבל המשלוח הוא עני, הנותן יכול לכוון שזה גם מתנות לאביונים. ואינו צריך לומר למקבל שזה מתנות לאביונים, אלא יכול לתת לו את זה באופן שיראה בתור משלוח מנות, ואם נותן כסף, אפשר שזה יראה כדמי פורים.
- מתנות לאביונים יכול לתת גם גדול לקטן ויוצא בזה ידי חובה, כמו שפסק מרן הבן איש חי הקדוש זלה"ה.
- אין מדקדקים במעות פורים לבדוק אם מקבל המעות באמת צריך, אלא בפורים ההנהגה היא ש"כל הפושט יד נותנים לו", אולם בכל ימות השנה, יתן את עיקר הצדקה שלו למקום אמיתי שהוא מכיר ויודע שהכסף באמת מגיע לכבוד תורה ולמען יהודים יקרים שצריכים לזה באמת.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

במי אני בוטח

רוב שנותיו של רבי זושא מאניפולי עברו עליו בעוני וברעב, והוא - תמיד שמח. הגיע לביתו אחד מבני משפחת אשתו הרבנית, קבלה הרבנית על מצבה, הילדים מתחננים ללחם ואין, ומרוב יגונה פרצה בבכי.

איה בעלך? שאל האיש, בבית המדרש שם מקומו ענתה האישה. ניגש הלה לבית המדרש ומצא את רבי זושא, שר ומזמר. לך הביתה וראה איך אשתך וילדיך גוועים ברעב. אתה שש ושמח - והם יושבים ובוכים - אמר האיש.

הם בוכים - השיב רבי זושא ובצדק, שכן עיניהם נשואות אלי, אל זושא העני שאין בידו מאומה. אולם אני, עיני נשואות לרבנו של עולם, הכל יכול, מן הראוי איפה שאשמח...

בתורה חשקה נפשי

מאת: ר. אהרונ

2

אולי כשיגדל יעבוד מעט בעבודות מזדמנות, יהויח פרוטות ובהן יממן את לימודיו בישיבה

הכסף, הכסף! אין בידי מאום! איך אשלם מידי חודש תשלום כה מופקע?! איבני יכולו

... ?

ראדוונקע? האמיני לי, שורי, אני משתוקק לאפשר לו זאת. להשקיע עצמו בתורה

ובאשר לכסף, אני מאמין, מי שהכל שלו הוא ידאג לעבין התשלום.

ראה את פניו! הטהורות, קדושה עלאית! נישאר עם בגד לגופינו ובלבד שהוא יוכל לעסוק בתורה!

לא, מנשה! בגלל מחסור במטבעות נמנע מבנו להתעלות בתורה?

צודקת את, שורי. צודקת וחכמה את. את בגנו המיוחד נשלח לשיבת ראדוונקע, אל רבי פנחס אדלר,

פרטי התקשרות קול רינה

08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יורם אברגיל צוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
יטיב הרב יורם אברגיל

פניני השבוע

נתינה שבאה מן הלב מרפאה את הלב. פורים הוא זמן של נתינה, ועל כן הוא זמן שבו הלב מתרפא מכל שנאת חנם וקפידה כל שהיא ומתחילים דף חדש.

העלון מוקדש:

להצלחת משפחת צפוני לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל לע"נ אליהו מרדכי בן חנה ז"ל

בסיעתא דשמיא

שאלות ותשובות
אקטואליות
לימי הפורים
מפי
החיד"א שליט"א

מתוך סדרת הספרים "תורת רבנו יורם"

לרכישה חייגו: 08-6381000

בן איש חי 1 ת.ד. 102 נתיבות

טל': 08-6381000